

CO MOGĘ ZROBIĆ DLA SWOJEGO DZIECKA, ABY NIE MIAŁO PROBLEMÓW W KLASIE PIERWSZEJ, CZYLI OGÓLNE WSKAZANIA DO PRACY Z DZIECKIEM PRZEDSZKOLNYM W WIEKU 5-6 LAT, TAKŻE Z RYZYKA DYSLEKSJI

Opracowanie:
mgr Barbara Borowska
mgr Jolanta Sajkowska

RODZICU! - Przyjrzyj się uważnie swojemu dziecku, pomoże Ci w tym nasza tabela, zauważ z jakimi czynnościami ma problemy i spróbuj mu pomóc zanim pójdzie do szkoły

Zachowanie dziecka	Przykładowe formy pomocy
<p><u><i>Ruchy całego ciała</i></u></p> <ul style="list-style-type: none"> - nie lubi zabaw ruchowych (bieganie, skakanie, zabawy z piłką) - ma trudności w rzucaniu do celu - wchodzi po schodach dostawiając jedną nogę do drugiej (nie na przemian) - wspinając się po drabinie oczekuje pomocy - biega wolniej od swoich kolegów - nie potrafi nauczyć się jeździć na rowerze, wrotkach pomimo zapewnienia mu takiej możliwości (dot.:5 i6 r.ż.) - często potyka się 	<ul style="list-style-type: none"> - zaproponuj dziecku wszelkiego rodzaju zabawy ruchowe w plenerze i w domu (np. zabawy z piłką, skakanką, - przeskakiwanie przez coś, pokonywanie przeszkód, czołganie się) - udział w zajęciach sportowych (np. pływanie, rytmika, balet, sanki, narty, jazda na rowerze)
<p><u><i>Ruchy drobne precyzyjne</i></u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ma kłopoty z samoobsługą (np. ubieraniem bielizny, spodni, zapinaniem zamków, guzików, wiązaniem sznurowadeł, myciem się, posługiwaniem się sztućcami) - nie lubi rysować - rysując zbyt mocno naciska na papier, rysunek przebija na następne strony lub zbyt lekko-linie drżące, delikatne - przy wycinaniu szarpie papier - często psuje zabawki i inne przedmioty, rozlewa, tłucze 	<ul style="list-style-type: none"> - ćwiczenie samoobsługi (ubieranie się, mycie, zapinanie guzików, wiązanie sznurowadeł) - pomoc w zajęciach domowych - wszelkie prace plastyczne i techniczne (z zastosowaniem różnych technik plastycznych)

<p>ma trudności z ubraniem lalki, misia, zbudowaniem wieży z klocków</p>	
<p><u><i>Spostrzeganie wzrokowe</i></u></p> <ul style="list-style-type: none"> - rysunek dziecka jest ubogi w szczegóły - brak właściwych proporcji między elementami rysunku np. człowiek jest większy niż dom - nie lubi układać klocków wg wzoru - szybko się nudzi podczas oglądania obrazków, bajek w TV - nie zauważa szczegółów na rysunkach - jest „gapowate”, nieuważne - krzywo zapina guziki, ubiera buty na opak, wkłada bluzkę na lewo - gdy dziecko nisko pochyla głowę nad kartką, mruga oczami lub często je trze, <p><i>ogląda TV podchodząc blisko do ekranu</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - kierowanie spostrzeżeniami dziecka podczas spacerów tzn. zwracanie uwagi dziecka na szczegóły mijanych obiektów, zjawisk w przyrodzie (np. liście na drzewach, ptak w gnieździe, kolory kwiatów) - wszystkie zabawy wymagające spostrzegania, porównywania, różnicowania, wyszukiwania braków, układania wg wzoru, dobierania w pary i zapamiętania tego co dziecko zobaczyło
<p><u><i>Stronność ciała (lateralizacja)</i></u></p> <ul style="list-style-type: none"> - posługuje się raz prawą, raz lewą ręką - myli strony ciała - ma trudności z odróżnieniem i nazywaniem kierunków przestrzeni - pisze litery i cyfry zwierciadlanie - rysuje wzory od prawej strony do lewej, z dołu do góry <p>- posługuje się zdecydowanie lewą ręką</p>	<p>Każde dziecko podejrzane o zaburzenia lateralizacji powinno być zbadane przez psychologa. On określa rodzaj ćwiczeń. Rodzic może ćwiczyć:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prawidłową orientację dziecka w schemacie ciała (punktem odniesienia jest serce, można też wstążeczką zawiązaną na nadgarstku zaznaczyć jako punkt odniesienia prawą rękę) - rozumienie przez dziecko pojęć określających położenie np. u góry, na dole, pod, nad, za, przed itd. poprzez stosowanie ich w poleceniach - prawidłowy kierunek wodzenia kredką, ołówkiem itp. czyli z góry na dół i z lewej na prawą stronę podczas dowolnego rysowania <p>Wskazana wizyta u psychologa, który podpowie jak prawidłowo trzymać przybory do pisania, pokaże jak powinna być ustawiona dłoń podczas pisania, a jak zeszyt, a być może zaleci zestaw ćwiczeń usprawniających ruchy precyzyjne. Nie przestawiamy dzieci leworęcznych na prawą rękę.</p>

<p><u>Spostrzeganie słuchowe</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - dziecko niechętnie uczy się wierszy, tekstów piosenek - odtwarzając ich treść zmienia słowa, myli szyk - ma kłopoty z zapamiętaniem treści poleceń - wierci się i nudzi przy słuchaniu czytanych bajek lub opowiadań - zapamiętanie złożonych poleceń sprawia mu trudność <p>- dziecko nie mówi prawidłowo głosek r, sz, cz, błędnie artykułuje podobne dźwiękiem głoski np. d- t, w - f, k- t, g- h (dotyczy dzieci 6-letnich)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wspólnie z dzieckiem śpiewać piosenki, uczyć się rymowanek, wyliczanek itp. - w rozmowach używać pojęć określających pory roku, dni tygodnia, pory dnia - stwarzać okazje do rozpoznawania dźwięków z otoczenia, odgadywanie na podstawie usłyszanego dźwięku źródła jego pochodzenia - wspólne zabawy rytmiczno-słuchowe (wyklaskiwanie wierszy, zabawy dziecięce typu „ Stary niedźwiedź ...”) <p>- wskazana wizyta u logopedy</p>
<p><u>Porozumiewanie się i myślenie</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ma kłopoty ze zrozumieniem poleceń - wymaga kilku powtórzeń zanim zrozumie usłyszaną treść - ma trudności w odpowiedziach na pytania - ma ubogi słownik - pomimo ukończonych 6 lat mówi agramatycznie np. dwaj ptaki - ma kłopoty z opowiedzeniem historyjki obrazkowej 	<ul style="list-style-type: none"> - rozmawianie na temat przeczytanej bajki, wierszyka - opisywanie obrazków - rozwiązywanie zagadek, rebusów - zabawy w odgrywanie ról (np. „w przedszkole”, „ w sklep” itp.) - granie w gry planszowe (dostosowanie się do zasad gry) - układanie historyjek obrazkowych, opowiadanie ich
<p><u>Myślenie matematyczne</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ma kłopoty z liczeniem po kolei w zakresie 10-u - nie potrafi wziąć wskazanej liczby np. kredek, klocków - nie potrafi podać właściwego liczebnika określającego pozycję danego przedmiotu np. wagonika w kolejce - ma trudności w dodawaniu i odejmowaniu - nie rozumie pojęcia zbioru 	<p>Ćwiczyć poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przeliczanie różnych elementów, zgodnie z zasadą, że dziecko wskazując przedmiot wymienia liczebnik (dbać, by nie pomijało w liczeniu elementów, ani nie gubiło liczb), przeliczać można wszystko np. mijane drzewa na spacerze, autka na półce, kubki w szafce itp. <p>liczenie schodów, po których dziecko wchodzi lub schodzi, na każdym stopniu wymieniamy kolejny liczebnik</p>
	<ul style="list-style-type: none"> - wprowadzanie pojęcia zbioru w codziennym życiu np. tu jest zbiór łyżek, a tu widelców; porównywanie gdzie jest dużo, gdzie mało, a gdzie tyle samo - porównywanie długości, szerokości,

	<p>wysokości przedmiotów np. ołówków, wstążek itp.</p> <ul style="list-style-type: none"> - granie z dzieckiem w gry planszowe, początkowo kostką z kropkami, a następnie zamieniamy ją na kostkę z cyframi np. tę rolę spełnić może oklejony klocek, granie w domino (obrazkowe, cyfrowe)
<p><u>Emocje</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - dziecko jest często drażliwe, płacze „bez powodu” - domaga się nieustannie pomocy - nie potrafi się samo bawić - łatwo się zniechęca - boi się nowych sytuacji - jest nadmiernie ruchliwe, „wiercipięta” - słabo koncentruje uwagę na zadaniu - nie potrafi współdziałać z innymi dziećmi 	<p>Ważne jest, by:</p> <ul style="list-style-type: none"> - znaleźć czas dla dziecka, słuchać uważnie tego co do nas mówi - znaleźć czas na wspólną zabawę - pozwalać mu czasami podejmować samodzielne wybory - ćwiczyć samodzielność w codziennych czynnościach - pamiętać, że nagroda jest skuteczniejsza, niż kara - szanować i doceniać nawet małe osiągnięcia - jasno formułować swoje wymagania wobec dziecka, upewniać się czy ono właściwie nas rozumie - być konsekwentnym, bo to daje dziecku poczucie stałości - wspólnie pomagać innym np. babci, uczyć wrażliwości na potrzeby innych - stworzyć w miarę stały, ramowy plan dnia, co pozwala dziecku pewniej poruszać się w codzienności

Dokładnych wskazówek jak pracować z dzieckiem udzieli Ci nauczyciel Twojego dziecka w przedszkolu, lub psycholog bądź pedagog w Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej.